

MAGYAR—KUBAI
AKADÉMIAI
TÁRGYALÁS

Megkezdődtek a tárgyalások a Magyar Tudományos Akadémia és a Kubai Köztársaság Tudományos Akadémiája közötti együttműködés munkatervéről. A tárgyaláson a Kubai Akadémiát, dr. José Lopez Sanchez, a Kubai Köztársaság Tudományos Akadémiája nemzeti bizottságának alelnöke és José Altschuler, a havannai egyetem professzora képviseli. A magyar küldöttség vezetője Erdői Ferenc, az Akadémia alelnöke.

ÁTADTA
MEGBÍZÓLEVELET
AZ ELSŐ CHILEI
NAGYKÖVET

Kisházi Ödön, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának helyettes elnöke csütörtökön fogadta Alfonso Santa Cruz Barcelo rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet, a Chilei Köztársaság első magyarországi nagykövét, aki átadta megbízólevelét.

A megbízólevelét átadásánál jelen volt Kiss Károly, az Elnöki Tanács titkára, Mihályfi Ernő, az Elnöki Tanács tagja, Mód Péter, a külügyminiszter első helyettese, Kovács Imre vezérőrnagy és Csaba Ferenc, a Külügyminisztérium protokollosztályának helyettes vezetője.

Rangos cím — tartalom nélkül

Egy szocialista brigád hétköznapjaiból

Daloskevé és tréfásszavú lányok szaporán szedik a gyümölcsfák kincseit — ez a kép villant emlékezetembe, amikor a pusztamérgesi lányok szocialista brigádjáról hallottam. Hiszen gyermekkorom „mesés birodalma” volt az illatos, zamatos almákat érlelő gyümölcsös, ahová ritkán juthattam be. S ma is feltámad a régi varázs.

Gyümölcszedés közben szerettem volna találkozni a Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet gazdaságának pusztamérgesi üzemegységében dolgozó leánybrigáddal. Nem így történt. Nyitott színen, ládahalomok között válogatták az almát. Már ebédhez készülődtek. Vezetőjük, Frank Julianna, aki korábban a „Mezőgazdaság kiváló dolgozója” miniszteri kitüntetést kapta, nem látja olyan vonzóknak munkájukat, mint magam.

— Ilyenkor ősszel még kellemes. Az almaválogatás, a szőlő- és alma szüretelése elég hangulatos. De tavasszal és nyáron a szőlőnyitás, kapálás, sorolás nagyon nehéz — mondja.

— És... a kárpótlás? A szórakozás, a képzés, a megbecsülés?

Elmosolyodik, a mellette álló Szőlősi Máriára tekint. — Egyhangú az életünk... Tudja, nem is szeretünk semmit mondani, aztán haragszanak érte a vezetők.

Dehát mi a többlet; mi az, ami szocialista e. brigád életében? Mindössze annyi: vállalták, hogy 20 százalékkal túlteljesítik a tervet. Szakmai képzés, egyéni és közös művelődés, a közösségi szellem ápolása, közös programok — nincsenek. Sajnos, még annyi sincs, amennyi lehetne! Itt van például a lányszállás. Öten laknak a kis szobában, minden estéjük szabad. Mivel töltik? Ki-ki tetszése szerint unatkozik, vagy másképp tékozolja szabadidejét. Művelő-

Estétől reggelig...

Este 10 órát jelez a gyári sziréna. A lakóházak ablakaiban lassan kialszanak a fények. A városra éjszaka borul. Sokan mégis ébren vannak. Végigdolgozzák az éjszakát, hogy másnap zavartalanul folytatódjon az élet...

23 ÓRA. — Délután három vagon áru érkezett — összegezik a számlákat a MÉK Ilona utcai telepén. Ebből 150 vagon burgonya, 40 vagon paprika, ugyanannyi paradicsom, s mintegy 40 vagon gyümölcs került az elosztó telepre.

Sorra előállnak a teherautók, s a megrendelőcédulák alapján készül a szállítmány az árudáknak.

Az első teherautóra a két piaci földművelővezetési bolt friss áruja kerül. Ezután a város különböző pontjain levő földművelővezetési boltok, majd a korán nyitó belvárosi nagyárudák megrendeléseit állítják össze, rakják sorrendben a kocsikra. Aztán elcsendesedik a telep, hogy reggel öt óra újra megkezdődjék a munka, s a teherautók időben érkezzenek zöldséggel, gyümölccsel megrakva rendelési helyükre.

24 ÓRA. A Szegedi 1-es Postahivatalban szorgos a munka. A két éjszakai ügyeletés alig győzi felvenni a gyakran szinte riasztóan csörgő telefonokat.

Éjszakai rakodás a MÉK-nél

„Kapcsolom Kanadát”

Tizenkétezer liter tejet palackokban

— Halló, halló, itt Szeged, kapcsolom Kanadát — jelentkezik újra és újra. Aztán Észak-Amerikából továbbbitanak kapcsolást az egyik szegedi lakásra. Alig beszélnek le, máris Brno, majd Varsó jelentkezik. De gyakori az interurbán beszélgetés Jugoszláviából és viszont. Az 1-es postahivatal vasárnap éjszaka kivételével a hét valamennyi napján szolgálatot tart. S hogy mennyire igénylik is ezt az előfizetők, azt az említett külföldi hívások mellett bizonyítja az is; ezen az éjszakán 220 belföldi hívás, 30 ébresztés és sok-sok tudakozódás zajlott le az ügyeleten.

1 ÓRA. „Véget vetnek a zenének és hazamennek a legények” — azaz éppen most zárják a Hungaria éttermét. A vendégek, akiknek többsége a szálló lakója, aludni tér, de néhányan felkeresik a Hungaria bárját, amely este 10-től hajnali 4 óráig van nyitva. A lengyel és cseh turistacsoport tagjai közül néhányan szintén a bárba igyekeznek, de többségük a mezőkövesdi és a debreceni diákok példáját követi, s pihenni megy. Gondolnak a másnapra, hiszen frissek szeretnének lenni a városnézésen is.

2 ÓRA. Ezen a napon 28 ezer liter tej érkezett a szegedi tejüzembe. Ebből mintegy 12 ezer liternyit palackoztak, a többit előkészítették a kannákba a reggeli szállításra. Kiszállításra Hódmezővásárhelyről is hoztak csaknem ötezer liter tejet. Előkészítik a később szállítandó tejtermékeket, a 600 liternyi kannás- és mintegy 3 ezer darab poharas tejfelt és több száz kiló tehéntúrót.

Mossák, rendbehozzák a 7 darab teherautót is, s éjjel kettőkor kigördül az első tejesautó.

3 ÓRA. A szegediek kenyérének nagy része — körülbelül 90 százaléka — az 1-es számú

üzemben, a kenyérgyárban készül. Itt sütik a péksüteményeket is. Általában 3 műszakban dolgoznak a pékek, s az éjszakások este 8-kor kezdenek és reggel 4-kor váltanak. Először dagasztanak, aztán előkészítik a kemencéket és hajnalra kislát az első friss kenyér. Most 75 ezer darab péksütemény készült az 1-es számú üzemben, valamint 130 mázsa finomfőzék és mintegy 240 mázsa 3 forintos fehér kenyeret sütöttek. Az úgynevezett finomáru a Tavasz utcai 3-as számú üzemben sült.

4 ÓRA. — azaz pontosabban 3 óra 40 perckor indult a Szegedi Közlekedési Vállalat első hajnali villamosa a kocsiszínből Dorozsmára.

Ugyancsak Dorozsmáról tért vissza legkésőbb az éjszaka az utolsó villamos. Még egy kis „elcsúszás” is történt, mert a sorompó miatt 10 percet később a 22 órás járat, s ezt a kiesést a 0 óra 10 perces, utolsó járatig sem sikerült megszüntetni.

A Szegedi Közlekedési Vállalat dolgozóit ezután a kora reggeli órákban már felkeresték a sorrendben harmadik átépített „átjárós csuklós villamos”, hogy megtartsák a házi vizsgálatot. A 7-es vonalon próbálták hosszabb időn át a sebességet, fékhatást, s miután minden rendben ment, most már a KPM-et kéri, hogy a forgalomba is beállíthassák ezt a két ikerkocsiból összeállított, átépített villamos. Két testvére már — a lakosság megelégedésére — az újszegedi vonalon közlekedik, s ezt az újabb kocsit a 2-es vonalra akarják vezényelni.

5 ÓRA. Sok szegedi lakásban ilyenkor csörög az ébresztő óra. A Kossuth Rádió hullámhosszán szól a reggeli zenés műsor a munkába induló dolgozóknak.

Világosodik, s egy új nap kezdődik.

Horuczi Mária

A KOR EMBERE

Mi viszi előre a világot? Van talán valami csodaszer, valami csodálatlan módszer, amely megteremtí a fejlődés újabb és újabb lépcsőfokait? Csodaszer nincs, de erő van ilyen. A kezdeményező emberek bátorsága, leleménye: Mert magától nem fejlődik a világ. Minden milliméternyi előrelépésért, minden pillanatért, amelyet új tartalommal töltünk meg, keményen meg kell verekedni. S ennek a roppant küzdelemnek, ennek az igazán emberhez méltó harcnak a kezdeményezők a letéteményesei.

A mi világunk fia ilyen vonatkozásban igazán szerencsés. Nálunk van tér és lehetőség azok számára, akik a maguk tennivalóiban meglátják a jobb lehetőséget, a következő lépést. A mi világunk jó küzdőtér azok számára, akik állandóan ében figyelemmel kísérik az életet és bátran elindulnak új, ismeretlen utakon, hogy nyomukban előbbre jussunk mindannyian.

Mi jellemzi leginkább a kezdeményező embert? Egészséges türelmetlenség, szüntelen kutatási vágy. Nem reked meg a mában, hisz abban, hogy a mostaninál többet és jobbat is tehet. S éppen ezért állandóan a fejlődés útját kémleli, valósággal kitapogatja a jövőendő igényeit; alkotó erő és szellem, serkentő elégedetlenség fűti a kezdeményezőt. Ő a kor embere.

Tévedés ne essék, nem csupán a kezdeményező, aki új gépeket szerkeszt, feltalál vagy megjavít valamilyen szerkezetet, vagy hathatós új munkamódszert teremt. Kezdeményezni, újítani az élet minden területén lehet. És nem csupán korszakos jelentőségű találmányokat, mozgalmakat. Az is jól kezdeményező, aki félretol egy-egy megkövült sablont, aki a közösség által megtűrt rossz szokásoknak hadat üzen. Kezdeményezhet a pártmunkás, aki az emberekkel való törődést teheti közvetlenebbé, melegebbé. A brigádvezető, aki a műveltség dolgában rosszul álló brigádtagoknak tanulási lehetőséget teremt, vagy megszervezi eddig csupán ital mellett szórakozó társainak tartalmas, színvonalas időtöltését. S az egyszerű munkás is kezdeményezhet. Jobb munkát, nagyobb felelősséget, a lógás, csellengés felszámolását, nagyobb felelősségvállalást a közös gondokból.

Számtalan feladat és lehetőség áll tehát a kezdeményező előtt. S tegyük mindjárt azt is hozzá: nem mindenütt, s nem mindjárt népszerű a kezdeményező. Sokhelyen él a régi sémák tisztelete, a kényelmeskedés, az új-tól való félelem. Ilyen helyeken gyakran vádolják a jobbat akarót feltűnési viselkedéssel, okoskodással, ügyeskedéssel. Van, ahol azt hiszik, anyagi érdekért akar jobbat a megszokottnál, van ahol karrierizmussal gyanúsítják. Csak hogy a kezdeményezők rendszerint makacs, harcos emberek, akik kitaranak elveik mellett.

A kezdeményezés kockázattal is jár. Néha nem sikerül megvalósítani az újat. Sokszor az is elég a maradiak káröröméhez, ha nem minden megy mindjárt úgy, mint a karikacsapás. A kezdeményező azonban nem hajol meg az óvatoskodók, a bevált, kipróbált, régóta védelmesség aggodalmi előtt. Azt vallja, hogy siránkozás, kényelemféltség miatt nem állhat meg a világ. Hiszen az emberiség még ma is a kőbaltánál tartana, ha a legjobbak nem vállalták volna a fejlődésért vívott harc kockázatát.

A legszebb erény, amely a mi társadalmunkban a kezdeményezőt jellemzi, mégis csak a felelősségtudat. Felelősségvállalás a bátor tettekért, a szükséges újért, amely jobbá teszi a világot. S felelősségvállalás a társakért, akik önmaguk erejéből nem jutnának előbbre. Az épülő szocializmusért, melyben a legjobbak képzelete, vágya, teremtő akarata őt testet.

K. GY.

ÚJ ÉPÍTŐIPARI MUNKÁSSZÁLLÓ KÉSZÜL

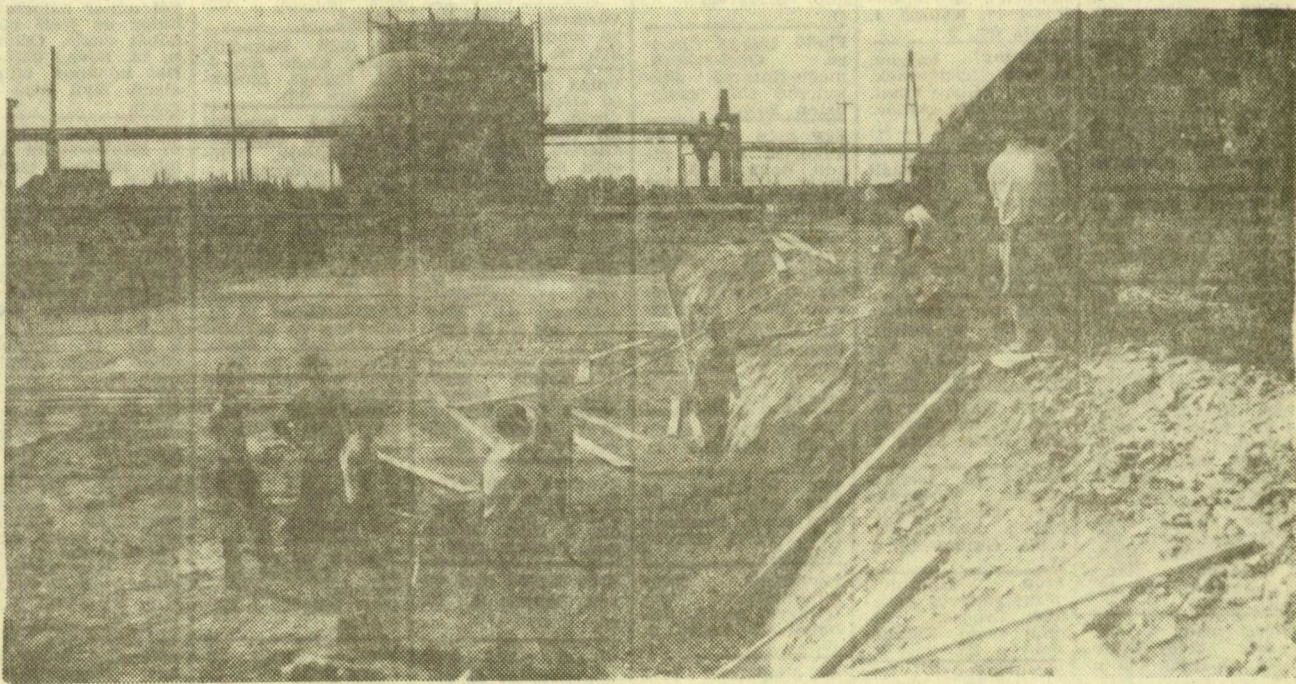
Hatalmas munkásszálló építését kezdték meg a közelmúltban Szegeden, a Kossuth Lajos sugárút végén. A tizenemeletes palotában 840 építőipari munkás kényelmes, kulturált elhelyezéséről gondoskodnak majd. Az épületbe 280 lakószoba kerül, minden szinten egy-egy társalgó lesz. A szobák háromgyasak, beépített szekrénnel, mosdóval és melegítő-

konyhával látják el valamennyit. A ház — melynek alapozási munkáit fényképfelvételeink mutatja be — igen korszerű technológiával készült. Szerkezete vasbeton, ezt is, akárcsak a földem- és külső falelemeket, előregyártják.

A meglévő munkásszállót az újjal kétszintes épület köti össze. Földszintjén egy 3 ezer adagos konyhát helyeznek el, emeletén 350 személyes

éttermet, könyvtárat, társalgót, s egyéb kulturális rendeltetésű helyiségeket rendeznek be.

Az új munkásszálló az EM Beruházási Igazgatósága építési, tervezője a Csongrád Megyei Tanácsai Tervező Vállalat két építésztervezője, Mátyás Márton és Tóth Miklós. A kivitelezést a Csongrád megyei Építőipari Vállalat végzi és az ő dolgozói veszik majd birtokba, miután elkészül.



(Somogyiné felv.)

Balogh Ödön